

[illegible]

W kwietniu dostawy normalne Czy zabraknie benzyny?

— Co się dzieje z benzyną? — pytamy Mariana Bartoszewicza — dyrektora Centrali Produktów Naftowych. — Już kilkakrotnie w ciągu ostatnich paru miesięcy obserwowaliśmy duże koleje po benzynie. Zawsze, kiedy w kraju rośnie napiecie i panuje niepokój — ludzie starają się zabezpieczyć i na wszelki wypadek napędzić bak swojego samochodu. Przed stacjami robi się tłok. Nie nadążamy z dostawami benzyny i zaczyna jej tu i ówdzie brakować. Tak samo jest i tym razem. Każda zapowiedź strajku jest dostatecznym powodem do rozpoczęcia szturmów na stacje.

— Personal stacji nie chce sprzedawać benzyny w kasy, idzie i już słychać opinie, że dzisiejsze perturbacje mają swoje źródło nie tylko we wzmożonych zakupach, ale w braku pololiwa?

— To nieprawda! W kasy nie sprzedajemy dlatego, aby maksymalnie rozłożyć koleje i skrócić czas oczekiwania. Natomiast, jeśli chodzi o zapoznajanie, to jest to po prostu odbiór indywidualny nie mieliśmy chyba prawa narzekać na jakikolwiek ograniczenia w dostawach benzyny. Nie brakuje jej, indywidually do zuzycia na cele im-

widualne rośnie. W styczniu i lutym bieżącego roku było na przykład o 20 proc. wyższe niż w roku ubiegłym. — To stan na dziś, a co jutro?

— Mogę zapewnić, że również w kwietniu z benzyną nie będzie kłopotów. Mówię tylko o kwietniu, ponieważ co do następnych miesięcy nie ma jeszcze szczególnych ustaleń. A nie chciałbym bawić się w proroka.

— Gdyby pan jednak spróbował...

— Nie miałoby to chyba sensu. Chciałbym natomiast zwrócić uwagę na inną sprawę. Otóż mimo że wszyscy wiemy o naszych obecnych trudnościach płatniczych i wynikających z tego skutkach konsekwencjach — wszelkie dotychczasowe apele o oszczędzanie benzyny pozostały bez echa. Świadczy o tym chociażby ów 20-procentowy wzrost zużycia w planowych miesiącach tego roku, który udao nam się pokonać tylko dzięki mniejszemu niż zwykle zapotrzebowaniu gospodarki na opał. Nie wyobrażam sobie, by tendencja taka mogła utrzymać się w przyszłości. Nie stoć nas na zwiększenie importu i trzeba o tym pamiętać!

ALDONA LUKOMSKA

Najtrudniejszy kwartał w najnowszej historii gospodarczej kraju

Janusz Kotarski

Są już wstępne, choć wcale nie optymistyczne dane dotyczące wyników gospodarczych I kwartału br. Mimo że mają one jeszcze szacunkowy charakter można już stwierdzić, że trzy pierwsze miesiące 1981 r. były — z ekonomicznego punktu widzenia — najgorsze w najnowszej historii Polski Ludowej. Wskazują one wyraźnie na pogarszające się możliwości realizacji — już w założeniu skromniejszych — społecznych celów tegoż rocznego planu. Przewidywane bowiem, co najwyżej, ochrone poziomu życia nie ko i średnio zarabialnych obywateli. Obecnie natomiast przed koniecznością korekty planu w dół, przez co ochrona ta stała się trudniejsza i bardziej skomplikowana.

Posłom produkcji przemysłowej byłby znacznie mniejszy niż w I kw. ub. r. W poszczególnych miesiącach była ona niższa średnio o ok. 10-12 proc., strata produkcji wyniosła więc ok. 70-80 mld zł.

Na pracę przemysłu rzutowała zwłaszcza dramatyczna sytuacja zaopatrzenia. Na pierwszy plan wysuwa się tu problem węgla, nie tylko jako surowca dla rodzimego przemysłu, ale również w znaczącej mierze, a zwłaszcza na uzyskanie surowca na import. Główną przyczyną tego stanu rzeczy była sytuacja w rolnictwie, a zwłaszcza niebezpieczne obniżenie się skupu żywności i mleka. Warto podkreślić, że kontraktacja na okres marzec — maj jest niższa w odniesieniu do byłego o 17 proc., a w odniesieniu do trzedy chlewniej o 24 proc. Można sądzić, że do wykonania planu skupu żywności brakuje już obecnie ok. 100 tys. ton. W I kw. nie poprawiły się także dostawy środków produkcji. Na początku lutego załagodził w dostawach nawozów mineralnych wyznaczył 250 tys. ton, zaś sprzedając dla gospodarstw indywidualnych była niższa o ok. 12 proc. Nie mamy jeszcze pełnych danych, sądzić jednak można, że w lutym i marcu sytuacja uległa poprawie rolnicy otrzymali zbliżoną do ubiegłorocznej ilość nawozów. Gorzej jest jednak z dostawami maszyn i zwłaszcza części zamiennych.

NISZA produkcja, zwłaszcza w eksporcie, wycichła. Zasadniczo na rezultaty handlu zagranicznego. Ekspert do krajów socjalistycznych był w styczniu i w lutym o 17 proc. mniejszy niż w ub. r., a w marcu o ok. 14 proc. niższy, analogicznie zaś do krajów kapitalistycznych — o 27 proc. i 29,3 proc. niższy. Nie wywiązałyśmy się w I kw. z naszych zobowiązań eksportowych, co zmniejszało zasadniczo wpływ dewizowy i ograniczało możliwości importu. Przy ogólnym wzroście importu zakupów w krajach kapitalistycznych były niższe o 17 proc. Prawie w całości dokonywały ich w formie kredytowej, opłacanej jedynie załagodził wyznaczył ok. 15 proc. wartości zakupu, na które nie zawsze starczyło dewiz. Znaczną część importu stanowiły przy tym żywność, zboża, pasze i towary rynkowe (w ciągu dwóch miesięcy wzrost o 29-42 proc.), przy spadku importu zaopatrzeniowego — o 15 proc. Warto przy tym podkreślić, że ogólny wzrost importu wynikał w całości ze zwiększonych dostaw z krajów socjalistycznych i Związku Radzieckiego.

WYNIKI produkcyjne I kw. odłożyły się na drastyczny spadek na rynku wewnętrznym. Warto podkreślić, że wzrosły w tym okresie systematycznie wypłaty z funduszu płac oraz z innych tytułów. Wstępnie można szacować, że dochody pieniężne ludności będą w I kw. o ok. 60-70 mld zł większe niż w analogicznym okresie roku ubiegłego. Wzrost ten samemu nawiązywał inflacji. Szacowany już na początku roku na ok. 270 mld zł. Dostawy towarów zwiększyły się bowiem załagodził o kilka procent, przy nasilających się lukach asortymentowych. Najtrudniejszą sytuacją utrzymują się na rynku żywnościowym. Nastąpił spadek dostaw m. in. następujących artykułów: mięsa i przetworów, tłuszczów zwierzęcych, masła i serów. Drastycznie obniżyły się zapasy artykułów żywnościowych. Trudna sytuacja dotyczy również wyrobów farmaceutycznych. Zagrożona jest ich produkcja wartości 1,2 mld zł.

W I kw. wskazuje więc, że podstawowym zadaniem w tym miejscu słowa premiera W. Jaruzelskiego wypowiedziane podczas doradczego posiedzenia Rady Ministrów. Nawigując do zawartego porozumienia z delegacją NSZZ „Solidarność” powiedział on: — Porozumienie jest wynikiem obustronnego rozważenia napięcia i zapewnienia krajowej spójności, podstawowego dzisiejszego warunku rozwiązywania problemów społecznych i gospodarczych.

Przed rokiem byłem świadkiem jak młody człowiek, który był w Gdyni, przyjeżdżał do Gdańska, aby zobaczyć, jak wyglądał port. Wtedy to był port, który był w Gdyni, przyjeżdżał do Gdańska, aby zobaczyć, jak wyglądał port. Wtedy to był port, który był w Gdyni, przyjeżdżał do Gdańska, aby zobaczyć, jak wyglądał port.

Łodzie rybackie przy plaży w Kuźnicy. Fot. W. Nieżywiński

„Wrota” na Bałtyk

O D ponad dwóch lat pro-
wie wszystkie stoki
Polskiej Żegludki Mor-
skiej w Szczecinie, odbywa-
jącej rejsy do portów oceanic-
nych, pływają przez cieś-
ninę duńską. Droga ta jest
nieco dłuższa, ale znacznie
wygodniejsza. Kiedyś korzy-
stały z niej jedynie najwięk-
sze masowce i zbiornikowce
armatorów szwedzkiego,
mniejszej natomiast wycho-
dził z Bałtyku na oceaniczne
słuki przez Kanał Kiłski.
Kajdortowe przejście prze-
biegało ponad 70 km tor-
wodny widać się z wieloma
problemami. Niebezpieczna
była również sprawa opłat. Po-
nadto żegluga nie była szeroko-
kanalnym Kanałem Kiłskim jest
niebezpieczna, zwłaszcza
przy silnych wiatrach. Wów-
czas słuki z trudem utrzymu-
ją się na wyznaczonym torze
o własnych siłach i muszą
korzystać z pomocy holownic-
ków.

Warto jednak przypomnieć,
że kiedyś również w cieś-
ninach duńskich z trudem ma-
nęły się największe statki, a nie
kiedyś wchodziły na Bałtyk po-
czątkowo odłuchunka w
Gołębogorze lub innych por-
tach Szwecji i Danii. Od kilku
lat już przez cieśninę duń-
ską przechodzą z pełnymi
zbiornikami nawet najwięk-
sze petroleowce tankowce o
nośności, sięgającej 145 tys.
ton: jak to „Sokoł” i „Głęboki”. Było to możli-
we po uprzednim oznakowa-
niu szlaku wodącego przez

Odrywamy tajemnicę
Kara-Kum
Polski ten pustyń zasła-
niona przez stare re-
likwiecje. Do takiego wniosku do-
szli specjaliści z Turkmenii, po-
wodzący badania na tej pla-
ży z najstarszych pami-
nek. Ślady Szwedzi, oni, do-
ciągnęli setek tysięcy lat po-
skle relikwie zioły na ob-
wie przeszły całe oceanie
piasku i mułu. Zmienia-
jąc klimat rzeki pokryły
od kłami rzeki pokryły
piaskiem coraz większe
szary.

Naprzeciw aspiracjom gospodyń wiejskich

KOBIETA wiejska sta-
je się w dzisiejszych
warunkach coraz czę-
ściej głównym filarem gos-
podarstwa rolnego. Nie
zwalnia to jej z typowych
obowiązków matki i gos-
podyni. Krag jej zajęć, któ-
re wykonuje w gospodarst-
wie rolnym, jest bardzo
rozległy, obejmuje zarówno
sferę produkcyjną, jak i
prowadzenie domu, orga-
nizację życia w rodzinie,
jej żywienie i wychowanie
dzieci. Łącznie są to czę-
sto ciężary ponad siły od-
straszające skutecznie dużą
część młodych dziewcząt
wiejskich od zawodu rolni-
czego. Stąd kłopoty mło-
dych rolników ze znalezie-
niem żony i założeniem ro-
diny, co m.in. warunkuje
przejście i samodzielną pro-
wadzenie gospodarstwa.

Z różnych więc wzglę-
dów, społeczno-gospodar-
czych, nie mówiąc o hu-
manitarnych, zasadnicze
znaczenie mają inicjatywy
zmierzające do ułatwienia
życia i zadan kobiecie wiej-
skiej przez należyte do nich
przygotowanie. A wymaga
tego każda z dziedzin jej
obowiązków, które przy
zastosowaniu nowoczesnych
rozwiązań, udogodnień i
odpowiedniej organizacji
mogą być spełniane bar-
dziej efektywnie przy
zmniejszonych wysiłkach.
Niemalże są to w tym
względzie zainteresowania
i aspiracje kobiety.

Wychodząc naprzeciw
tym problemom, Woj. Ośro-
dek Postępu Rolniczego w
Lubaniu zorganizował w
lipcu ub. roku w Ośrodku
Szkolenia Rolniczego w
Gdańsku-Lipcach Pracownię
Wiejskiego Gospodarstwa
Domowego. Pieniężnie za-
wiązana z nią działalność
ciężko sprężynę mł. Da-
nuta Bednarek. Placówka
ta stała się bazą szkole-
niową i miejscem semi-
naryjnych spotkań kobiet
wiejskich woj. gdańskiego.
Tutaj odbywały się semi-
naryjne, prelekcje, odczyty
i pogadanki na tematy in-
teresujące wiejskie gos-
podynie. WOPR, ściśle współ-
pracując w tej dziedzinie
z organizacją kół gospodyń
wiejskich, interesuje się
wszystkimi mieszkańkami
wsi z gospodarstw indywi-

duałnych i upośledzonych,
a także realizuje program
dla uczennic zasadniczych
szkół rolniczych i zespołów
przypięsobiennic rolniczych.
PROBLEMATYKA zja-
wów i spotkań obei-
mych organizację pra-
cy i unowocześnianie wiej-
skiego gospodarstwa domo-
wego, funkcjonalnego, este-
tycznego urządzenia zagro-
dzia wiejskiej, opieka nad
dziećmi i w ogóle wycho-
wanie w rodzinie, racjo-
nalne żywienie, higiena i
doraźna pomoc w synte-
zach zarządczych zdrowiu
i życiu człowieka. Omawia
się też sprawy związane z

go, zapoznajac się zrodnie
z zeznaniem z jego obywateli
przynależności we własnym
gospodarstwie.
Najwięcej kobiecych semi-
nariów, szkoleń i innych imprez
organizowano w IV kwartale
ub. roku. Poświęcone były
m. in. intensyfikacji produkcji
rolnej, problemom z zakre-
sem „dla domu i dla rodziny”
itp. Na wszystkich szkoleniach
i spotkaniach seminarialnych
omawiano przede wszystkim
gospodarkę naszymi własnymi
i przemysłowymi w żywieniu
związki.

KOLEJNE tematy do-
bierano według gło-
szonej przez gospodyń
z poszczególnych rejonów.
I tak np. opanie z rolnu
Pruszcza Gdańskiego, Pucka
i Wejherowa wybrały

Tereso Chudek

zagadnienia racjonalnego
żywienia rodziny. Natomi-
niast mieszkanki gmin
Zblewo, Skórcz i Trąbki
Wielkie wołały usłyszeć
coś na temat uprawy krze-
wów i roślin ozdobnych.
Zdecydowana większość go-
spodyń interesowała się po-
kazami z dziedziny kulin-
arności, m. in. „Warzywa ma-
lo znane na naszych sto-
łach”. Prezentowano bogaty
zestaw surowców i sala-
tek z takich warzyw jak:
skorzonera, cukinia, kabacz-
ki, jarmuż i brokuły. Poka-
zy także zainteresowały
by zapewne również wiele
gospodyń domowych z
miast, zwłaszcza z rodzin
dysponujących ogródkami
działkowymi.
Podczas tych spotkań,
szkoleń i seminariów usta-
lano także wspólnie tema-
tykę dalszych spotkań. W re-
zultacie tego w I kwartale
br. jeszcze bardziej wzros-
ło zainteresowanie wia-
domością z dziedziny kulin-
arności. W zjazdach semi-
naryjnych uczestniczyły
kolejne kobiety wiejskie z
7 rejonów woj. gdańskiego,
kartuskiego, kościerskiego,

WYNIKI produkcyjne I
kw. odłożyły się na
drastyczny spadek na
rynku wewnętrznym. War-
to podkreślić, że wzrosły
w tym okresie systematycznie
wypłaty z funduszu płac
oraz z innych tytułów.
Wstępnie można szaco-
wać, że dochody pieniężne
ludności będą w I kw. o
ok. 60-70 mld zł większe
niż w analogicznym okre-
sie roku ubiegłego. Wzrost
ten samemu nawiązywał
inflacji. Szacowany już na
początku roku na ok. 270
mld zł. Dostawy towarów
zwiększyły się bowiem za-
łagodził o kilka procent,
przy nasilających się lukach
asortymentowych. Najtrud-
niejszą sytuacją utrzymują
się na rynku żywnościowym.
Nastąpił spadek dostaw
m. in. następujących artyku-
łów: mięsa i przetworów,
tłuszczów zwierzęcych,
masła i serów. Drastycznie
obniżyły się zapasy artyku-
łów żywnościowych. Trud-
na sytuacja dotyczy rów-
nież wyrobów farmaceuty-
cznych. Zagrożona jest ich
produkcja wartości 1,2 mld
zł.

WYNIKI produkcyjne I
kw. odłożyły się na
drastyczny spadek na
rynku wewnętrznym. War-
to podkreślić, że wzrosły
w tym okresie systematycznie
wypłaty z funduszu płac
oraz z innych tytułów.
Wstępnie można szaco-
wać, że dochody pieniężne
ludności będą w I kw. o
ok. 60-70 mld zł większe
niż w analogicznym okre-
sie roku ubiegłego. Wzrost
ten samemu nawiązywał
inflacji. Szacowany już na
początku roku na ok. 270
mld zł. Dostawy towarów
zwiększyły się bowiem za-
łagodził o kilka procent,
przy nasilających się lukach
asortymentowych. Najtrud-
niejszą sytuacją utrzymują
się na rynku żywnościowym.
Nastąpił spadek dostaw
m. in. następujących artyku-
łów: mięsa i przetworów,
tłuszczów zwierzęcych,
masła i serów. Drastycznie
obniżyły się zapasy artyku-
łów żywnościowych. Trud-
na sytuacja dotyczy rów-
nież wyrobów farmaceuty-
cznych. Zagrożona jest ich
produkcja wartości 1,2 mld
zł.

Na wokandzie Izby Morskiej Zatonął jacht.

BRADUJĄCA nieda-
wno w Gdańsku Ra-
da Rozwoju Żeglars-
stwa uznała, że obowiąz-
stwa dołag żeglarzy prze-
pisu są zbyt sformalizowa-
ne, przeszkadzając, czasem
nadmierne rygorystyczne
przez co hamują rozwój
tej dziedziny sportu i re-
kreacji. Postanowiono wy-
stąpić do władz o zanie-
chanie praktyk dyskrymi-
nujących żeglarstwo. A
tymczasem bardzo liczne
sprawy żeglarskie, jakie
zostawały w Izbie Morskiej
w Gdyni wskazywały
właśnie na nagminne lek-
ceważenie i łamanie nie-
których przepisów, często
ze skutkami tragicznymi.

Oto jeden z takich wy-
padków, jaki wydarzył się
w ubiegłym roku.
Jacht Międzyzakładowego
Jacht Klubu Morskiego „Ne-
ptun” w Gdańsku sy „Tawny”
(typu „Neptun”) dopuszczony
do żegludki na wodach oceanic-
nych przy silnym wietrze do 7 st.
B i stanie morza 5 st. został
wyprowadzony przez trzyosob-
ową załogę z kpt. M. B. z
portu macierzystego w Gór-
kach Zachodnich do Gdyni.
Miał uczestniczyć w regacie
(zaplanowany pięć biegów)
organizowany przez MJKM
„Neptun” i JKP w Gdyni.
Ze względu na obciążenie kpt.
M. B. nie mógł poprowadzić
jachtu w pierwszym biegu.
Wobec klęski do udziału w re-
gatach, zwrócił się do kolegi

stowego odcienienia masztu
uznał za konieczne wyko-
nanie zwrotu przez sztag.
Brak odpowiedniej przed-
kości zmusił go jednak do
wykonania zwrotu przez
ruś. W tym czasie przeby-
wający na pokładzie usły-
szeli szum trzask w jarze-
misku masztu. Zrodziła się
obawa przed złamaniem
go. Obudzone śpiących w
kabine pozostałych człon-
ków załogi. Wzruszeni fal-
owaniem w pobliżu falochro-
nu pozostali jachtu sterow-
ności. Po stwierdzeniu, że
jednostka nie będzie w sta-
nie ominąć falochronu, M. S.
poleciał i odliczował
K. M. przygotować rakiet-
nicę. Gdy otworzone paze-
ki z rakietami okazało
się, że zamokły, napęcznia-
ły i nie mieszczą się w lu-
fie rakietnicy.

Ze względu na nasilający się
morski sztorm, otrzymała po-
kazanie przystąpić do
zabezpieczenia burt jachtu
przed skutkami uderzeń o be-
dnowy falochronu. Aby je sta-
godzić wywołano zwrot lo-
ska. Początkowo amaryzowa-
nie zwrotu następowało z pa-
kładu do sztybu jachtu. Po
stracie zwrotu jachtu i
strat zaczął się o wy-
stąpić z betonem przed metel-
nicą. Kiedy według opinii kap-
łana — wskazała, że bez-
pieczeństwo okazało się bez-
skuteczne, polecił na załogę
dlać jachtu. Jachtu, który
zostawał sterowany przez
jednostkę, która była w lu-
fie rakietnicy.

Maria Leng

Wschodniej, boja PP (Port
Północny), boje GW, GL i
Gdynia.
W początkowej fazie
rejsu przebiegał pra-
widłowo. Jednak
na skutek złych warunków
atmosferycznych i niedo-
brego samopoczucia żegla-
rzy, po przebyciu od-
cinka od boi GL do GW,
kpt. M. S. postanowił wy-
cofać się z regat. Po ugo-
dzeniu tego z załogą, zmie-
nił kurs na Gdynię. Jacht
płynął na dużym prędy-
nie z powodu dość silnego
wiatru. Przy dużej falie za-
czął dryfować. Jak wynika
z wyciągu z dziennika por-
towego wiał wiatr z kie-
runku NNW o sile 5-6 st.
B. Padał deszcz, była ogra-
niczona widzialność, tem-
peratura powietrza plus 10
st. M. S. postanowił zmie-

Warto zapoznać się z
zawołaniem, jakie zajął na
prawie zast. delegata mł. M.
H. W. Wydrzesz, armator
własny, w swoim własnym
czwartym i niespełnionym
niezrealizowanym projekcie
mł. Skład załogi jachtu, wy-
pisanego do udziału w
regacie, był organizowany
w ramach klubu „Neptun”.
Zaś w tym czasie jachtu
nowość była startem regaty
o tytuł „Kapitana”. Jachtu
go tuż przed startem, kpt.
M. S. podał się do wody.
Jednostka, która była w lu-
fie rakietnicy, nie pływając,
została wyciągnięta z wody
przez jednostkę, która była
w lu-
fie rakietnicy.

Teatr Conrada Drzewieckiego Wystąpi w Gdańsku

OLSKI Teatr Tańce
nie wymaga rekomendacji,
nazwisko Conrada Drze-
wieckiego, kierującego teat-
rem, sprawnego nad-
nim pieczę artystyczną weso-
ło już na stole do najnowszej
historii teatru polskiego. Ka-
żdy spektakl, każde premie-
ra stanowi wydarzenie ar-
tystyczne na skalę światową.
Pamiętamy ubiegłoroczne,
gdańskie występy tego teatru
w Gdańsku, z trzema poje-
zdy: „Adagio na smyczki i or-
gany”, „Koramil”, „Krymi-
nał i obywatel” — tylko dwa
wieczory, tylko dwa spektakle
le wprowadzające widza w za-
czarowany świat wielkiej mi-
zyki, niedostępnej przycyli
ruchu, gestu, mimiki, równie
sugestywnie zastępujących
słowo. Dwa wieczory okazały
się zbyt małą dawką wrażeń
tak znakomitego teatru, więc
zdecydowano, że w przysz-
łości, zawiązani i rozczarowa-
ni, dla których nie starczyło
biletoów odchodzili zrezygno-
wani, wierząc, że może na-
stępny razem uda im się
spędzić wieczór w Teatrze
Drzewieckiego.

Olo reperuar z jakim teat-
r wystąpi na Wybrzeżu: „Lu-
dwig van Beethoven — Sono-
ta cis — moli adagio sosten-
to”. W świat muzyki Beetho-
vena, a ściślej mówiąc Sono-
ta Księżycowej wprowadzają
nas trzy symboliczne posta-
cie: czarna, biała i czerwona
— to trzy sily, trzy żywioły
podlegające z sobą walkę.
Pod zmiennymi warunkami po-
staci bohaterów ukryły się
szerszy problem — człowie-
ko w zosławieniu z agresją,
walką i aktem obrony. Ada-
gio sostenuto z Sonaty Ksie-
życowej to pełen liryzmu i
kontemplacji utwor nie pozbo-
wiony intrymnej refleksji sa-
mego twórcy Ludwiga von
Beethovena.

Kolejna część spektaklu to
syltet Franz Schubert —
kwintet C-dur, „Przerzutka
lustrzanego odbicia”. Muzyka
Schuberta stała się główną
siłą inspirującą poczynając
choreografię. Lustrzana odbi-
cie to metoryczna chęć z-
konia prawdy o sobie w dru-
giego człowieka. Tętnisz-
mu odbiciu towarzyszy spo-

kanie człowieka z człowie-
kiem, a dzieje się to w s-
trze marzeń, snów, mroku.
Na stojąco ten łatwo poddać
się dzięki bogatej melodyce
owokujej najołgębsze stony
emocjonalne.
Wreszcie trzecia część

na Bocha, któremu nieobce
były związki z muzyką pop-
k, poprzez liczne pobytu w
naszym kraju. Twórczość te-
go kompozytora obejmuje o-
pery, oratoria, kantaty, muzy-
kę instrumentalną — ona też
stała się źródłem artystycznej
wzrostu i tańcem modern. Elek-
tem tej mieszanki jest pastisz
na klasyczne pojmaniewa ba-
letu. Tytułem zasłynąło
wiania jednego z większych
wydarzeń teatralnych, które
oczekuje nas wkrótce na Wy-
brzeżu.

Dość należy, że autorem
choreografii wszystkich trzech
części jest Conard Drzewie-
cki, zaś scenografią Krzysz-
tof Pankiewicz. Czekaj nas więc
wiosną autorski twórcy Pol-
skiego Teatru Tańca Conrada
Drzewieckiego.

inspiracji dla C. Drzewieckiego.
Wykorzystanie w spektaklu
Parity b-moll to uczenie
300-lecia urodzin kompozyto-
ra.
Ten barokowy obrazek pe-
ten jest lekkością i dowcipu,
następuje tu przemianowanie
klasycznej konwencji balet-
owej z tańcem modern. Elek-
tem tej mieszanki jest pastisz
na klasyczne pojmaniewa ba-
letu. Tytułem zasłynąło
wiania jednego z większych
wydarzeń teatralnych, które
oczekuje nas wkrótce na Wy-
brzeżu.

Kupiecki Port w Gdyni. Fot. W. Nieżywiński

Dodać należy, że autorem choreografii wszystkich trzech części jest Conard Drzewiecki, zaś scenografią Krzysztof Pankiewicz. Czekaj nas więc wiosną autorski twórcy Polskiego Teatru Tańca Conrada Drzewieckiego.

ALICJA GRZYBIAKOWNA

